

WYDAWANIE ŚWIADECTWA W MOCY DUCHA ŚWIĘTEGO

Studium bieżącego tygodnia: J 15,26-27; 16,8; 2 P 1,21; Dz 2,41-42; 16,6-33; 17,33-34.

Część I: Przegląd

Misja jest przede wszystkim Bożym dziełem. My tylko współpracujemy z Bogiem, wydając świadectwo zgubionym ludziom, kiedy podporządkowujemy się prowadzeniu i mocy Ducha Świętego. Bez mocy i prowadzenia Ducha Świętego nasze wydawanie świadectwa jest bezsilne. Być może uda się nam przekonać kogoś do pewnych prawd *Biblii*, ale bez dogłębnego działania Ducha Świętego ludzie się nie zmieniają. Mogą zmienić swoje wierzenia, ale nie swoje serce. Mogą usiłować zewnętrznie dostosować się do prawdy, ale nie zostaną odrodzeni na podobieństwo Chrystusa, gdyż takie odrodzenie może sprawić tylko Duch Święty.

W lekcji tego tygodnia będziemy studiować rolę Ducha Świętego w wydawaniu świadectwa oraz Jego potężną moc zmieniającą ludzi. W naszym studium przeanalizujemy zwłaszcza przykłady zapisane w *Dziejach Apostolskich*, ukazujące niezwykle działanie Ducha Świętego dla niewierzących. Ci niewierzący pochodzili z różnych kultur. Mieli różne życiowe doświadczenia. Niektórzy z nich byli wykształceni, a inni prości. Jedni byli zamożni, a inni ubodzy. Niektórzy byli Żydami, inni poganami. Pochodzili z różnych kontynentów i mieli różne życiowe zapatrywania, ale wszyscy zostali poruszeni przez Ducha Świętego. Duch Święty nie ma względu na osoby. Może zmienić każdego człowieka otwartego na Jego wpływ. Głównym celem lekcji tego tygodnia jest wskazanie, że gdy współdziałamy z Duchem Świętym, ujrzemy cudowne działanie łaski Bożej.

Część II: Komentarz

Jedne z najważniejszych nowotestamentowych rozdziałów opisujących działanie Ducha Świętego to J 14-16. Duch Święty jest naszym Pomocnikiem, *paraklete*, który idzie obok nas, nadaje moc naszemu świadectwu, kieruje naszymi słowami oraz daje nam siłę do służenia Chrystusowi. Wydawanie świadectwa nie jest opowiadaniem o nas. Jest zawsze opowiadaniem o Jezusie. Celem działania Ducha Świętego jest „złożyć świadectwo” o Jezusie. Nasz Pan powiedział to wprost: „Gdy przyjdzie Pocieszyciel [gr. *paraklete*], którego Ja wam pošlę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca wychodzi, złoży świadectwo o mnie; ale i wy składacie świadectwo” (J 15,26-27).

Zwróć uwagę, że Duch Święty składa świadectwo, ale i my składamy świadectwo. Komentarz biblijny Mt Henry stwierdza: „Działanie Ducha Świętego nie ma zastąpić czy wyprzeć naszego działania, ale zaangażować nas i zachęcić do działania” (*Mt Henry’s Commentary on the Whole Bible*, Peabody 1991, t. 5, s. 915). Naszym dziełem jest współpracować z Duchem Świętym w prowadzeniu ludzi do Jezusa i Jego prawdy. Dziełem Ducha Świętego jest przekonywanie i nawracanie. Dziełem Ducha Świętego jest objawianie prawdy i sprawiedliwości. Dziełem Ducha Świętego jest rozbudzenie w sercu człowieka pragnienia czynienia dobra i napełnienie jego umysłu mocą do wybierania dobra.

Gwałtowny rozwój liczebny Kościoła w *Dziejach Apostolskich*

Kiedy Jezus powiedział swoim uczniom, że moc Ducha Świętego zstąpi na nich i będą świadkami „po krańce ziemi” (Dz 1,8), z pewnością zastanawiali się, jak może się to stać. Jak taka mała grupka wierzących ma wywrzeć wpływ na cały świat? Jak miałiby wypełnić nakaz Chrystusa: „Idąc na cały świat, głosić ewangelię wszystkiemu stworzeniu” (Mk 16,15)? Byli nieliczni, przeważnie niewykształceni i nie posiadali żadnych wpływów w świecie. Rozumieli jednak, że z Bożą pomocą, w mocy Ducha Świętego, „żadna rzecz nie jest niemożliwa” (Łk 1,37).

Modlili się. Szukali Boga. Wyznawali grzechy. Okazywali skruchę z powodu swoich egoistycznych postaw. Bariery między nimi zostały przełamane. Przybliżyli się do Boga i siebie nawzajem. W ciągu 10 dni spędzonych w sali na piętrze zmienili się nie do poznania. Byli teraz gotowi na wylanie Ducha Świętego, a w dniu Pięćdziesiątnicy Duch Święty zstąpił na nich w obfitej mierze. Trzy tysiące osób nawróciło się jednego dnia. W Dz 4 czytamy o kolejnych tysiącach tych, którzy uwierzyli. W stosunkowo krótkim czasie Kościół nowotestamentowy gwałtownie rozwinął się liczebnie.

W Dz 4,31-33 otrzymujemy krótki opis stałego doświadczenia tych pierwszych chrześcijan i służby Kościoła wczesnochrześcijańskiego. „A gdy skończyli modlitwę, zatrzęsło się miejsce, na którym byli zebrani, i napełnieni zostali Duchem Świętym, i głosili z odwagą Słowo Boże” (Dz 4,31). Zwróć uwagę na trzy fakty. Modlili się. Zostali napełnieni Duchem Świętym. Odważnie głosili Słowo Boże dzięki ufności zrodzonej z modlitwy. W Dz 4,33 Łukasz dodaje: „Apostołowie zaś składali z wielką mocą świadectwo o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wielka łaska spoczywała na nich wszystkich”. Greckie słowo przetłumaczone jako „składali” to *apodidomi*, dosłownie oznaczające „dostarczanie tego, co należy”. Odkupieni z łaski Bożej, odrodzeni przez miłość Bożą, uczniowie czuli wewnętrzny przymus dzielenia się swoją wiarą. Nie potrafili milczeć.

Komentując Dz 4,33, adwentystyczny komentarz biblijny stwierdza: „Świadectwo apostołów było składane nie w ich sile, ale w mocy, jakiej nigdy nie byliby w stanie wygenerować z siebie. To Duch Święty napędzał ich energią” (*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. 6, s. 173). To Duch Święty zawsze napędza prawdziwe, autentyczne świadectwo i sprawia, że odnosi ono skutek w sercach niewierzących. Świadectwo nowotestamentowych wierzących przełamywało bariery kulturowe. Skłaniało ich do przekraczania granic kontynentów. Wiodło ich przez miasta i wioski, pustynie i wzburzone morza, strome górskie ścieżki.

Napełnieni Duchem Świętym, nowotestamentowi wierzący zakładali nowe zbory (Dz 9,31), przełamywali kulturowe normy i zwyczaje (Dz 10-15), i niesli przesłanie ewangelii narodom żyjącym w basenie Morza Śródziemnego. Duch Święty prowadził ich w zdumiewającej podróży wiary, której wynikiem były dziesiątki tysięcy ludzi przyjmujących Jezusa jako swego Zbawiciela i Pana.

Duch Święty otwiera i zamyka drzwi

Bywa, że Duch Święty zamyka jedne drzwi, by otworzyć inne. Ta prawda została zilustrowana w życiu apostoła Pawła. Podczas jego drugiej podróży misyjnej „Duch Święty przeszkodził w głoszeniu Słowa Bożego w Azji” (Dz 16,6).

Zdziwiony i nie do końca pewny, dokąd Bóg ich prowadzi, Paweł i jego współpracownicy udali się przez Azję Mniejszą, zamierzając głosić ewangelię w Bitynii, ale „Duch Jezusa nie pozwolił im” (Dz 16,7). Paweł pragnął jedynie służyć Chrystusowi i głosić ewangelię, ale z każdej strony drzwi zamykały się przed nim. Wówczas w wizji sennej Pawła „jakiś Macedończyk stał i prosił go, mówiąc: Przeprowadź się do Macedonii i pomóż nam” (Dz 16,9). W tym czasie Bóg zamknął drzwi do pewnych regionów w Azji, gdyż otworzył drzwi ewangelii do całego kontynentu europejskiego. Kiedy Duch Święty zamyka jedne drzwi, otwiera inne.

Bóg jest Bogiem otwartych drzwi. Jedną z funkcji Ducha Świętego jest otwieranie serc ludzi na ewangelię. On przekonuje ludzkość o grzechu, sprawiedliwości i sądzie. Ten sam Duch Święty, który otworzył serce Lidii, młodej niewolnicy, rzymskiego naczelnika więzienia, sędziego-Rzymianina, Kryspusa (przełożonego synagogi) i Dionizjusza, nadal otwiera serca i umysły ludzi na przyjęcie ewangelii. Ten sam Duch Święty, który przygotował mieszkańców rzymskiego miasta Filipi na świadectwo Pawła, przygotowuje społeczeństwa dzisiaj. Ten sam Duch Święty, który udał się przed Pawłem do Tesaloniki, miasta ludzi pracy, idzie przed nami, przygotowując drogę dla publicznej ewangelizacji. Ten sam Duch Święty, który działał wśród wykształconych Ateńczyków i dekadentkich Koryntian, nadal działa w miastach świata, tworząc otwartość ludzi na ewangelię.

Ten sam Duch Święty, który działał w minionych wiekach, działa dzisiaj. Słowo Boże nadal ma moc przekształcania ludzi dzięki działaniu Ducha Świętego. Według apostoła Piotra, *Biblia* została napisana w wyniku tego, że „proroctwo nie przychodziło nigdy z woli ludzkiej, lecz wypowiadali je ludzie Boży, natchnieni Duchem Świętym” (2 Pet. 1,21). Ten sam Duch Święty, który natchnął pisarzy *Biblii*, działa przez Słowo Boże, by zmieniać umysły ludzi i prowadzić ich przez życie, kiedy dzielimy się z nimi Słowem Bożym. Moc nowotestamentowego świadectwa była mocą Ducha Świętego zmieniającego ludzi przy pomocy Słowa Bożego. Apostołowie głosili to Słowo. Studiowali to Słowo. Duch Święty działał przez uduchowionych ludzi, których umysły były napełnione Słowem Bożym.

Część III: Zastosowanie

Ilustracja

Pewni ludzie zamówili nową lodówkę. Wszystko wydawało się w porządku, kiedy dostawca ustawił i uruchomił urządzenie. Pani domu umieściła żywność w lodówce, po czym małżeństwo wyjechało na dwutygodniowe wakacje. Kiedy po powrocie otworzyła lodówkę, z wnętrza buchnął straszliwy fetor. Wszystkie produkty wewnątrz były w stanie zaawansowanego rozkładu. Okazało się, że pod ich nieobecność doszło do awarii linii przesyłowych i cała miejscowość przez kilka dni była pozbawiona energii elektrycznej. Musieli wyrzucić wszystko i wyszorować dokładnie nową lodówkę. Kiedy nie ma energii, lodówka nie działa. Podobnie kiedy moc Ducha Świętego nie działa w nas, nasze świadectwo nie tylko jest nieskuteczne, ale wręcz szkodliwe. Nie możemy przyczynić się do powstania owocu Ducha Świętego w życiu innych ludzi, jeśli owoc Ducha Świętego nie jest widoczny w naszym życiu wskutek tego, iż nie jesteśmy „podłączeni” do mocy Bożej.

Pytania do zastanowienia

1. Czy jesteś podłączony do Źródła wszelkiej mocy? Co znaczy być napełnionym Duchem Świętym?
2. Czy między tobą a innymi ludźmi istnieją bariery utrudniające wydawanie skutecznego świadectwa?
3. Czy usiłowałeś kiedyś wydawać świadectwo o własnych siłach zamiast w mocy Ducha Świętego?
4. Jaka jest twoja postawa wobec wydawania świadectwa? Czy dostrzegasz, że Duch Święty otwiera drzwi dla ewangelii w twoim społeczeństwie? Czy Duch Święty regularnie otwiera przed tobą drzwi wiodące do serc ludzi, których napotykasz na swojej drodze?
5. Poświęć chwilę na modlitwę o to, by Bóg dał wam okazję dzielenia się Jego miłością i prawdą z ludźmi w waszym otoczeniu.